

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2013CC431

Zaaknummer Klachtencommissie 2013T957 (2)

datum uitspraak 13/11/2014

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoeker,
bijgestaan door: mr. G.M.J. van Oijen, advocaat te 's-Hertogenbosch,

te voldoen door:

de Congregatie van de Broeders van O.L. Vrouw van Lourdes,
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

1.1 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 7 november 2013, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 30 augustus 2013 met zaaknummer 2013T957 (2), waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard. Ook is ter griffie ontvangen de brief van 29 juli 2013, waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is eveneens door de griffie ontvangen.

1.2 Bij brief van 26 februari 2014 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoeker aangaande de geleden vermogensschade. Namens verzoeker is de schade van verzoeker schriftelijk onderbouwd bij brief van 16 juni 2014. Verweerder heeft bij brief van 1 augustus 2013 gereageerd.

1.3 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Wijlen [burgerlijke naam] (hierna: broeder [naam]) was werkzaam in [internaat], alwaar hij onderdirecteur was. Verzoeker verbleef omstreeks [jaartal] in [internaat] en broeder [naam] had uit hoofde van zijn functie de feitelijke leiding en verantwoordelijkheid over verzoeker. Na een week of zes op [internaat] te hebben verbleven, moest verzoeker bij aangeklaagde komen en broeder [naam] zou verzoeker seksuele voorlichting geven. In dat kader diende verzoeker zich te ontkleden. Broeder [naam] heeft toen de testikels van verzoeker bevoeld. In de daarop volgende periode is verzoeker onder de dekmantel van ‘seksuele voorlichting’ ernstig seksueel misbruikt door broeder [naam]. Het ging daarbij van kwaad tot erger. In aanvang bestond het seksueel misbruik er alleen uit dat broeder [naam] verzoeker betastte aan zijn intieme delen, maar verzoeker diende na verloop van tijd ook het geslacht van broeder [naam] te bekijken en voorts te bevoelen. Op een gegeven moment diende verzoeker het geslacht van broeder [naam] te strelen, diende hij broeder [naam] af te trekken, te zoenen en oraal te bevredigen, waarbij laatstgenoemde klaarkwam in de mond van verzoeker. Het genoemde seksueel misbruik vond ongeveer één keer per week plaats en is gestopt in [jaartal], toen verzoeker [internaat] verliet.

Verzoeker was bij aanvang van het seksueel misbruik zestien jaar oud.

3. Het bewijs en de categorie-indeling

3.1 Verzoeker heeft als bewijsmiddel bedoeld in artikel 7 sub a van de Compensatieregeling in het geding gebracht het advies van 30 augustus 2013 (zaaknummer 2013T957 (2)) van de Klachtencommissie gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker. In dit advies is de klacht gegrond verklaard. Ook is overgelegd het besluit van 14 oktober 2013, waarin staat vermeld, dat de verantwoordelijke kerkelijke gezagsdrager het genoemde advies van de Klachtencommissie heeft overgenomen.

3.2 Gelet op het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 4, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 4 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gereede twijfel bestaat over het causaal verband tussen deze schade en het seksueel misbruik.

Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, is daarvan naar het oordeel van de Compensatiecommissie in het onderhavige geval sprake, hetgeen met zich brengt dat de onderhavige aanvraag om die reden definitief ingedeeld dient te worden in categorie 5.

Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik, afgezien van de vergoeding voor vermogensschade als bedoeld in artikel 5 onder 5 van de Compensatieregeling.

standpunt verzoeker

4.2 Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brief van 26 februari 2014 is namens verzoeker bij brief d.d. 16 juni 2014 van mr. Van Oijen de vermogensschade van verzoeker nader toegelicht. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld.

Verzoeker heeft pas recent over het seksueel misbruik met zijn naasten kunnen spreken; tot die tijd had hij het immer als een geheim voor zich gehouden. Dit heeft ertoe geleid dat verzoeker in zekere zin jarenlang in een soort van geestelijk isolement heeft geleefd. Verzoeker kampt al jarenlang met paniekaanvallen en agorafobie (een angststoornis) die in verband gebracht moet worden met het seksueel misbruik dat hem in zijn jeugd is aangedaan. Hij krijgt daarvoor medicatie voorschreven. Ook gebruikt verzoeker overmatig alcohol ter onderdrukking van zijn angstgevoelens: hij is daarvoor thans onder behandeling. De gevolgen van het seksueel misbruik en het er niet over kunnen spreken, hebben er eveneens toe geleid dat verzoeker moeite had met zijn agressieregulatie. Verzoeker heeft diverse keren psychologische therapie gehad in zijn leven en de kosten die hij in dat kader heeft moeten maken worden door verzoeker begroot op circa €20.000,--.

Het seksueel misbruik heeft ook geleid tot verlies aan verdienvermogen van verzoeker. Door het seksueel misbruik heeft hij zijn MTS-opleiding [vakgebied] niet kunnen afmaken. Dit heeft er toe geleid dat hij zo'n twintig jaar lang genoeg moest nemen met veelal ongeschoold werk. Pas toen hij op latere leeftijd alsnog een diploma behaalde dat vergelijkbaar is met de destijds begonnen MTS-opleiding, verkreeg hij werk op dat niveau met een bijbehorend (hoger) salaris.

Indien het seksueel misbruik niet zou hebben plaatsgevonden, had hij aanzienlijk eerder in zijn leven een navenant diploma kunnen behalen en had hij eerder op dit niveau werkzaam kunnen zijn met een hoger salaris, dan thans in zijn leven het geval is geweest.

Concluderend stelt verzoeker dat zijn aanvraag ingedeeld dient te worden in categorie 5, nu sprake is van substantiële schade die zonder gerede twijfel in causaal verband staat met het seksueel misbruik, waardoor hij voor het maximaal uit te keren schadevergoedingsbedrag in aanmerking wenst te komen.

standpunt verweerder

4.3 Verweerder heeft bij brief van 1 augustus 2014 gereageerd en -kort samengevat- het volgende gesteld. Verweerder onderkent dat het seksueel misbruik een stempel heeft gedrukt op het persoonlijk leven van verzoeker. Verweerder spreekt zijn waardering uit voor de wijze waarop verzoeker in zijn leven gestreefd heeft om de belangen van zijn gezin te behartigen. Wel plaatst verweerder kanttekeningen bij de gestelde vermogensschade en het causaal verband met het seksueel misbruik. Ook wijst verweerder op de gebrekkige onderbouwing ervan. Verweerder concludeert dat sprake is van seksueel misbruik dat ingedeeld zou dienen te worden in categorie 3 en dat van substantiële vermogensschade zonder gerede twijfel toe te rekenen aan het seksueel misbruik niet is gebleken, waardoor de conclusie moet zijn dat de aanvraag van verzoeker niet in categorie 5 ingedeeld kan worden.

overwegingen Compensatiecommissie

4.4 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 3, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

4.5 Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen de situatie na het seksueel misbruik enerzijds en anderzijds de situatie zoals die - het seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden. De Compensatiecommissie heeft de door verzoeker ter onderbouwing van de omvang van zijn vermogensschade aangedragen factoren en de door verweerder aangevoerde argumenten, beoordeeld.

4.6 Duidelijk is dat verzoeker geen gemakkelijk leven heeft gehad. De thuissituatie bij zijn ouders was problematisch, er is sprake geweest van een uithuisplaatsing door de kinderrechter en vervolgens heeft verzoeker in meerdere pleeggezinnen en tehuizen moeten verblijven vanaf -naar de Compensatiecommissie begrijpt- zijn negende jaar. Verzoeker diende de gestarte MTS-opleiding af te breken op het moment dat hij door de kinderrechter in [internaat] werd geplaatst.

Voor de Compensatiecommissie is niet zonder gerede twijfel komen vast te staan dat het destijds niet meer kunnen oppakken van de MTS-opleiding te wijten is aan het verzoeker aangedaan seksueel misbruik. Het niet kunnen vervolgen van de MTS-opleiding lijkt veeleer verband te houden met andere negatieve factoren die ook een rol speelden in het leven van verzoeker en die niet te relateren zijn aan het seksueel misbruik: te denken valt aan de kennelijke noodzaak tot bemoeienis door de kinderrechter met de situatie van verzoeker, waarbij het oppakken van de MTS niet tot de door de kinderrechter aan verzoeker geboden mogelijkheden behoorde.

Daarnaast is bij gebreke van bewijsstukken niet komen vast te staan dat verzoeker later in zijn leven een vergelijkbaar diploma heeft behaald, noch is de gestelde inkomensstijging na het behalen van het diploma inzichtelijk gemaakt.

4.7 Wel is de Compensatiecommissie van oordeel dat zonder gerede twijfel is komen vast te staan dat verzoeker in zijn leven langdurig en veelvuldig therapeutische behandelingen heeft ondergaan, lijdt of heeft geleden aan een chronische post-traumatische stressstoornis, aan alcoholverslaving en aan een paniekstoornis met agorafobie, aldus het overgelegde huisartsen-journaal de brief d.d. 14 januari 2013 aan de huisarts van [naam] (GZ-psycholoog). Uit de

overgelegde bewijsstukken blijkt dat ook andere oorzaken een rol hebben gespeeld in het ontstaan van deze klachten (zo is ook sprake geweest van ander seksueel misbruik, van mishandeling door zijn ouders dan wel een problematische thuissituatie en traumatische ervaringen in een ander dan het onderhavige tehuis). Verweerder kan in redelijkheid niet voor deze omstandigheden verantwoordelijk gehouden worden. Het voorgaande neemt evenwel niet weg dat zonder twijfel duidelijk is geworden dat ook het onderhavige seksueel misbruik in zekere mate heeft bijgedragen aan de ernst van de psychische problematiek van verzoeker. De problematiek is bovendien chronisch en van dien aard dat deze zonder twijfel heeft bijgedragen aan moeilijkheden en verlies van arbeidsvermogen voor verzoeker. Daarom -en met inachtneming van de andere destijds aan de orde zijnde negatieve factoren in het leven van verzoeker die niet voor rekening van verweerder gebracht kunnen worden- zal de Compensatiecommissie adviseren om een gedeelte van de gestelde vermogensschade wel voor vergoeding in aanmerking te laten komen. De hoogte van de daardoor geleden vermogensschade is niet concreet te berekenen; daarom zal de Compensatiecommissie deze schattenderwijs vaststellen.

4.8 Het voorgaande brengt de Compensatiecommissie tot het advies een bedrag van €45.000,- aan verzoeker te betalen als vergoeding voor immateriële schade (smartengeld) en gedeeltelijk ook voor materiële schade.

4.9 Verzoeker heeft een nota ter hoogte van €1.997,93 inclusief kantoorkosten en BTW overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. De Compensatiecommissie is van oordeel dat ter zake van de redelijke kosten rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking komt een bedrag van €1.997,93 inclusief kantoorkosten en BTW.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 5 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dienen te komen.

5.2 Betaling van compensatie en kosten van rechtsbijstand geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 5 en adviseert verweerder binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak:

- aan verzoeker een bedrag van €45.000,-- te betalen, alsmede
- aan de advocaat van verzoeker ter zake van kosten van rechtsbijstand een bedrag van €1.997,93 inclusief kantoorkosten en BTW te betalen.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. J.M. van de L. en de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 13/11/2014 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter